

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5472/2023
09.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јанковић, адвокат из ..., против тужене Стамбене заједнице у улици ... број .. у ..., чији је пуномоћник Александар Сандулов, адвокат из ..., са умешачем на страни тужене Стамбеном заједницом у улици ... број .. у ..., чији је пуномоћник Данијела Грујичић, адвокат из ..., ради утврђења и чинидбе, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4867/22 од 28.10.2022. године, у седници одржаној 09.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против става првог изреке пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4867/22 од 28.10.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 4867/22 од 28.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 20529/21 од 21.03.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено право тужиоцу на коришћење паркинг простора који служи за редовну употребу тужене – зграде у ... број .. и да се обавезе тужена Стамбена заједница ... број .. да преда кључеве улазне капије – рампе тужиоцу ради несметаног коришћења паркинга у року од осам дана по пресуђењу, а уколико тужена то не учини у остављеном року тужилац ће преко овлашћене организације израдити кључ улазне капије – рампе паркинга о трошку тужене а све под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 146.700,00 динара у року од осам дана од дана пријема пресуде. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев умешача за накнаду трошкова поступка. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев Стамбене заједнице у улици ... бр. .. за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 4867/22 од 28.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене Стамбене заједнице у улици ... број ..

у ... и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 20529/21 од 21.03.2022. године, у делу става првог изреке којим је тужена обавезана да тужиоцу преда кључеве од улазне капије – рампе у року од осам дана од дана пријема пресуде. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Нишу П 20529/21 од 21.03.2022. године у преосталом делу става првог изреке и у ставу другом и четвртм изреке тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се утврди право на коришћење паркинг простора који служи за редовну употребу тужене – зграде у ... број .. у ... и да тужена то право призна и трпи, у делу ради несметаног коришћења паркинга након испуњења обавезе из става првог изреке пресуде и у делу уколико тужена не преда кључеве од улазне капије – рампе ради несметаног коришћења паркинга, да ће тужилац моћи преко овлашћене организације израдити кључ улазне капије – рампе паркинга о трошку тужене. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка, а ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против потврђујућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП и због погрешне примене материјалног права из члана 407. став 1. тачка 4. ЗПП, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите којом је одлучено побијаном пресудом је право тужиоца на коришћење паркинг простора који служи за редовну употребу зграде и предаја кључева од рампе тужиоцу о чему је одлучено применом одговарајућих одредби Закона о јавној својини и права која произилазе применом одредби тог закона. Да ли постоје кључеви од рампе или не је ствар чињеничног стања које се у ревизијском поступку не може испитивати. У конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у потврђујућем делу у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена, док против преиначујућег дела којим је тужбени захтев тужиоца одбијен тужена нема правни интерес за изјављивање ревизије.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Вредност предмета спора на дан подношења тужбе – 14.11.2018. године одређена је на износ од 10.000,00 динара. Имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела пресуде не достиже захтевани ревизијски цензус, следи да је ревизија тужене недозвољена.

Имајући у виду садржину става другог изреке другостепеног суда, којим је преиначена првостепена пресуда одбијањем тужбеног захтева тужиоца а што значи да је тужена успела у спору у том делу, па како иста нема правни интерес да изјављује

ревизију на тај део другостепене пресуде, произлази да је ревизија недозвољена у смислу одредбе члана 410. став 4. ЗПП.

У складу са изнетим одлучено је као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић